

نزای: (اللهم لك أسلمت، وبك آمنت، وعليك توكلت، وإليك خاصمت، وبك حاکمت، فاغفر لي ما قدمت وما أخرت، وأسررت وأعلنت، وما أنت أعلم به مني، لا إله إلا أنت)

له ئببن عه باسه وه -ره زای خویان لیبت- ده لیت: بیغه مبه ر- صلی الله علیه وسلم- نه گهر له شه ودا نوپزی بکر دایه (نم نزایه ی) ده فهرموو: «(اللهم ربنا لك الحمد، أنت قیّم السموات والأرض، ولك الحمد أنت رب السموات والأرض ومن فیهن، ولك الحمد أنت نور السموات والأرض ومن فیهن، أنت الحق، وقولك الحق، ووعدك الحق، ولقاؤك الحق، والجنة حق، والنار حق، والساعة حق، اللهم لك أسلمت، وبك آمنت، وعليك توكلت، وإليك خاصمت، وبك حاکمت، فاغفر لي ما قدّمت وما أخرت، وأسررت وأعلنت، وما أنت أعلم به مني، لا إله إلا أنت)*». * (واته: خودایه، نه ی پهروه ردگارمان حمد وسویاس بو تو، تو ئاسمانه کان وزه وی نه وانیه تییدان به ریوه یان ده به یت، حمد وسویاس بو تو؛ تو پهروه ردگاری ئاسمانه کان وزه ویته وئوه انیش که تییدان، وحمد وسویاس بو تو نور ورؤشنای ئاسمانه کان وزه ویته وئوه انیش که تییدان، تنها تو هق وراستیت، و تنه ی تو تنها هق وراستیه، وپه یمانه کانت هق وراستیه، وگه بیشتن به تو هق وراستیه، وپه هشت هق وراستیه، وئاگری دۆزه هق وراستیه، وقیامت هق وراستیه، خودایه گوپراهی لی توّم -مسولمان بووم-، وئیمانم -باوه یرم- به تو هینا، وداوای یارمه تی له تو ده کم -ته وه کول به تو ده کم-، به هو ی یارمه تی تو پروبه پرووی دوژمنه کان ده بمه وه، داوای حوکم و دادوه ری له تو ده کم -له نیوان من و به رامبه ره کانم-، له گونا هانه شم خو ش به؛ نه وانیه له پیشووتر کردوومه، وئوه انیه له داها توو ده ی کم، وگونا هنی نیهنی وئا شکر ام، وئم گونا هانه ش تو باشتر شاره زاییت سه باره تیان زیاتر له خوّم، هیچ په رستراویک هق وراست نیبه شایه نی (په رستن بیّت جگه له تو

[صه حیه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

بیغه مبه ر- صلی الله علیه وسلم- نه گهر له شه ودا نوپزی بکر دایه پاش ته کبیره ی ئیحرام -ووتنی یه کم: الله اکبر- (نم نزایه ی) ده فهرموو: (اللهم ربنا لك الحمد؛ خودایه، نه ی پهروه ردگارمان حمد وسویاس بو تو): هه موو حمد وسویاسیك واجبه وشایسته یه بو خوی گه وره -سبحانه وتعالی، نه و زاته مه زنه سوپاسکراوه به هو ی سیفه ته کانی وناوه کانی ونیعمه کانی وخولقاندنی وکرده وه کانی وفهرمانه کانی وحوکمه کانی، وئوه سوپاسکراوه له یه کم وکو تادا، وله نه ینی وئا شکر ادا. پاشان فهرمووی: (أنت قیّم السموات والأرض: تو ئاسمانه کان وزه وی نه وانیه تییدان به ریوه یان ده به یت): واتا تو ئاسمانه کان وزه ویته دروست کردووه و به ریوه یان ده به یت به و شیوه ی چاکه بو یان پاش نه وه ی بوونیان نه بوو، تو خولقیته ر ورؤزیده ر وپادشا و به ریوه ری گه ردوونی -الخالق والرازق والملك والمدير- یت؛ هم ناوانه جگه له ناوی -المدير- نه بیّت نه وانیه تر هه موویان له ناوه پیروژه کانی خوی گه وره، تو بوونه وه ره کان زیندوو ده که یته وه وده یانژیته ی -المحيي والممیت- یت. (ولك الحمد أنت رب السموات والأرض ومن فیهن: حمد وسویاس بو تو؛ تو پهروه ردگاری ئاسمانه کان وزه ویته وئوه انیش که تییدان): له سیفه ته کانی خوی گه وره نه وه یه نور ورؤشناییه، وئوه -په رده یه- له نیوان نه و بوونه وه رکانیه تی نوره، و خوی گه وره -سبحانه وتعالی- ئاسمانه کان وزه وی ره وئوه ی رو شنا کردووه ته وه ونوری پییان به خشییوه، وه یدایه ت ده به خشیت به نه وانیه له ئاسمانه کان وزه ویدان، ونا بیّت سیفه تی نور ورؤشناییه نه هی ونکو لی لی بکر یت ونا بیّت به مانایه کی تر لی کبدر یته وه. (أنت الحق: تنها تو هق وراستیت): -الحق- ناویکه له ناوه کانی خوی گه وره وله سیفاته کانی خوی گه وره یه، خوی گه وره هه قه له زاتی خو ی وله سیفاته کانیدا، کامله له سیفاته کانیدا، هیچ شتی که نایه ته بوونه وه به بی بوونی زاتی مه زنی. (وقولك الحق: وته ی تو تنها هق وراستیه): نه وه ی تو فهرمووته هق وراستی و دادپه روه ریبه، وه یچ نا هقی وپوجه لیک تووشی نا بیّت له

پېش ونه له پاشيهوه، ونه له هواله كاني، ونه له حوكمه كاني وشه ربه ته كه ي، ونه له په يمانه كاني. (ووعدك الحق؛ په يمانه كانت هق وراستيه): واته تۆ په يمانه كانت جپه جى ده كه يت وده يتت بپنه دى، به و شپوه به ي خوت په يمانت داوه، بۆيه پېچه وانى نايته وه ونايان گوربت. (ولقاؤك الحق؛ وگه يشتن به تۆ هق وراستيه): واته ده يتت بنده كان همر بگن به ديدارى تۆ وپاداشتيان ده ده يتته وه به پى كرده وه كانيان، وئهم ديداره بينى خوى گوره ش ده گرتته وه - سبحانه وتعالى-. (والجنه حق والناز حق؛ وبه هشت هق وراستيه وئاگرى دۆزه خ هق وراستيه): واتا بوونيان ههيه، ههروه كو تۆ فهرموته ئاماده كراون ئه وان ده چنه نيويانه وه، ئه وان شويى مانه وه ي هه ميشه بين، چاره نووسى بنده كان بۆ ئه و دوو شوپنه يه، ته نها كافره كان به هه تاهه تايى له دۆزه خدا ده ميئنه وه. (والساعة حق؛ وقيامه ت هق وراستيه): واتا هاتنى قيامه ت وزيندوو بوونه وه ي بوونه وه ره كان هق وراستيه وه يچ گومانى كى تيدا نيه، وئهمه جيگره وه يچ ناگوربت، وئه وه كو تايى دونيا يه وسه ره تاي ده ستپيكردى رۆزى دوايه. (اللهم لك أسلمت؛ خودايه گوپرايه لى تۆم -مسولمان بووم-): واتا ملكه چى حوكم وفهرمانه كاني تۆم، ومسولمان بووم، ورازى بووم به م ئاينه پيرۆزه. (وبك آمننت؛ وئيمانم -باوهرم- به تۆ هينا): واتا په يامه كه ي تۆ به راست دانا وئه وه يشى تۆ ناردووته له پېغه مبه ران وكتيپه كان به راستم دانا وباوهرم پيان هه يه، وكرده وه كردنم له ژياندا به پى ئه وه يامه يه كه تۆ ناردووته. (وعليك توكلت؛ وداواى يارمه تى له تۆ ده كه م -ته وه كول به تۆ ده كه م-): واتا داواى هاوكارى له تۆ ده كه م وپه نا به تۆ ده گرم وه موو كاروبارىكم ده سپيرم به تۆ. (واليك خاصمت؛ به هوى يارمه تى تۆ پروبه پرووى دوژمنه كان ده بمه وه): به هوى ئه وه به لگه وزانسته ي به منت به خشيوو؛ سه رده كه وم به سه ر كه سيك نكولى بكات ودر به ئاينه كه ي تۆ بيت. (وبك حاكمت؛ داواى حوكم و دادوه رى له تۆ ده كه م -له نيوان من وبه رامبه ره كانم-): واتا هه ركه سيك هق وراستى قبول نه كات ونكولى ليكات؛ حوكم كردن له سه ر ئه وه ده سپيرم به تۆ وتۆ ده كه م به دادوه ر له نيوان من وئه و، وبه م ش خۆم به دوور ده گرم له حوكمى وفهرمانى هه موو ملهور وئاغوتيك يان حوكمى كى پوچهل كه پېچه وانى حوكمى تۆ بيت وه كو ياسا دانراوه كان وگومپراكان وفالگره وه كان وكه سانى تر كه زور له خه لكى بۆ حوكم و دادوه رى كردن ده گه رپنه وه بۆ لاي ئه وان. (فاغفر لي ما قدّمت وما أحرث، وأسررت وأعلننت، وما أنت أعلم به مني؛ له گوناها نه شم خۆش به؛ ئه وانى له پيشووتر كردوومه، وئه وانى له داها توو ده يكه م، وگوناهاى نيهنى وئاشكرام، وئهم گوناها نه ش تۆ باشتار شاره زاييت سه باره تيان زياتر له خۆم): واتا له هه موو تاوان وگوناهاه كانم خۆش به، وئه وانى هيشى كه ده يانكه م له داها تودا، وله ئه و تاوان وگوناها نه يشم خۆش به كه لاي بنده كانت ئاشكرايه وئه وانى هيشى لييان شاره وپه وكه س پيان نازانيت. پاشان نزاكه ي كو تايى پيپنا به ووتنى: (لا إله إلا أنت؛ هيج په رستراوپك هق وراست نيه شايه نى په رستن بيت جگه له تۆ): واتا ته نها داوا له تۆ ده كه م وله تۆ ده پارپمه وه؛ هه موو په رستراوپك جگه له تۆ پوچهل وگومپرايه، وسه ره نجامى په رستنى جگه له خوى گوره يان په رستنى شتيك يان كه سيكى تر له گه ل خوى گوره؛ سزا وتياچوون ده يتت، ئه مه ته وحيده -به ك خدا په رستيه- كه پيغه مبه ران پى هاتوون، وخوى گوره فه رزى كردووه له سه ر بنده كان.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/8285>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

